

τοῦ εὐλαβεῖς καὶ ἐγκρατοῦς συζύγου της. Ἐδοκίμασε
τὰ διάπυρα φιλήματα τὰ ὅποια, ἀλλοτε, καθὼς δέ
γίσαν ἡγραβωνισμένοι, τὸν ἔκαιον καὶ τὸν ἐξετρέλλα-
νον. Ὁ δυστυχῆς Βαλτασσάρης ὑπέφερε μὲν ταῦτα μετ'
ἰωβίου ὑπομονῆς, ἀλλὰ δὲν γίδνατο ν' ἀποκρύψῃ τὴν
ἀνυπομονήσαν του. Ἐκείνη ἐλυτήθη. Ὁ Βαλτασσάρης
γῆιας φόρησεν. Ἐκείνη ὠργίσθη καὶ ἤγεινεν ιδιότροπος.
Ο Βαλτασσάρης ὑπέκυψεν ὑπενθυμιζών εἰς αὐτήν, διτι-
η Θεοτόκος Μαρία ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον
ἀναλλοιώτως γλυκεῖα.

*"Απελπις δη Πλα, ειπεν έσπέραν τινά, καθ' ίη στιγ-
μήν οι δύο σύζυγοι ἐπήγαινον νά κατακλιθῶσιν.*

— Ἀληθῶς δὲν γνωρίζω διατέ μερίδιμεθα τὴν αὐτήν κλίνην. Δὲν ζῷεν ὡς καλόγηροι καὶ ἐν τούτοις νομίζω ετι ὑπανθρεύθην καλόγηρον.

‘Ο Βαλτασσάρ, δ ὅποιος ἔδενεν ἐν φουλάρῳ περὶ τὴν κεφαλὴν του, ἐστράφη πρὸς αὐτὴν καὶ τῇ εἰπε χαμηλοφύνως.

— Γυναικα, περιέρισε τὴν γλῶσσάν σου διότι ὁ διάβολος θέλει νὰ δμιλήσῃ διὰ τοῦ στόματός σου.

Τίποτε δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀπόφασίν μου, τὴν ὅποιαν σὺ ή ἴδια μοὶ ἐνέπνευσας. Εἰς τὴν ζωὴν μου ὑπῆρχον δύο μέρη. Τὸ πρῶτον, τὸ ὅποιον σοὶ ἀνήκει, ἵνα ἡ εὐτελῆς ζωὴ τῶν αἰσθήσεών μου τὸ ἄλλο ἵνα ἡ τέχνη μου καὶ ἡ εὐλάβειά μου αἱ ὅποιαι δι’ ἐμὲ ἥσαν ἀναποστάτως συνδεδεμένα. Ἡθέλησας νὰ μετάσχῃς τοῦ τελευταίου μέρους. Συνήνεσα. Ἐξωγώνησας τὴν τέχνην καὶ τὴν εὐλάβειαν ταύτην διὰ τῆς χάριτος τοῦ προσώπου σου. Νομίζω διὰ γυναικείου δὲν δύναται ποτὲ νὰ ὀνειρευθῇ εὐγενέστερον προσομοίων. Ἀλλ’ ὅταν τὸν φθάσῃ θὰ ἡγοւούμενοι αὐτόχρυμα ἀνοικούσια σύργημα νὰ τὸν ποδοπατήσουμε. Θὰ ζήσωμεν, τοῦ λουποῦ. Επως ἔσχασαν δὲ “Ἄγιος” ἀλλέξιος καὶ ἡ σύζυγός του.

· Ή γυνή ή ὄποια προσέφερε τὸ πρόσωπόν της, διάτηγα εἰκόνα τῆς Ηεομήτορος, πρέπει νὰ ἐμπνέῃ μόνον εὐλαβεῖς καὶ ἀγνῶς σκέμεις.

Ἐπραξέν διπλωσεῖπεν. Έάν ἐπεισε τὴν Πίαν δὲν δύ ναμαι νὰ τὸ διαθεδαίωσο. Ἀλλως τε ἀπέθανε μετ ὅλγα ἔτη, θεωρούμενος ὡς ἄγιος. Ή εἰκὼν « Ἡ Παναγία μὲ τὰ κεράσια » ἐτοποθετήθη εἰς μικρὸν ἰδιωτικὸν παρεκκλήσιον πλησίον τοῦ Ἀγίου Ιωάννου de Assisi. Εύροσκεται ἑκεί, μέχρι τῆς σύμερον. Ἐπειδὴ δὲ διαφέρει πολὺ τῶν λοιπῶν ἔργων του Βαλτασσάρ, θεωρεῖται νόθος· μερικοὶ τὴν ἀπόδιδουν εἰς τὸν Giovan-tonio Bazzi τὸν ἐπικαλούμενον le Sodoma.

ΤΕΛΜΗΣΟΣ

NEA ΖΩΗ

ГРАММАТА - TEXNAI

Τὰ νέα ἔργα. — Δὲν ύπηρε ποτέ οὐτόπου ταῦτα συνέβησαν, αλλά μετά τῆς Αθηναϊκής περιόδου· οὔτω μετά τὸ «Εἰκοστόν τοῦ Οθωνού» τῶν κ. κ. Δημητρακοπούλου καὶ Κυριακοῦ, τὰ «Ρόδα τῆς Ιεριχούς» τοῦ κ. Δαραδέξην, ἔχοντες εἰδέτην¹ ἀναφέρωμεν τοὺς «Λύκους τῆς Μακεδονίας» τοῦ κ. Ασπρέα καὶ το «τοῦ Βινκαζή τοῦ κ. Ι. Πολέμου, τοῦ τρυφεροῦ ποιητοῦ τοῦ «Ονείρου», καὶ τοῦ «Μαγευμένου ποτηρού»² Υψηλότερα τὰ ἔργα ἐδιδάχθησαν ἀπό τῆς σκινῆς τοῦ Παλαιοῦ Βαριετέ ήποτε τοῦ Θιάσου τοῦ κ. Οίκονόμου, ἐν φώτε τοῦ γνωστὸν πρωταγωνιστεῖ ή τόδον συμπλαθῆς εἰς τὸ Λαζανδρινὸν κοινὸν καλλιτεχνικόν Μαρίκα Κοτοπούλην. Ταῖς ὑπόστασίεσι των παραλαμβάνομεν ἐκ τῶν «Αθηνῶν».

Οι «Λύκοι». Ήριν ἦ ἐπέλθουν ἐν Μακεδονίᾳ οἱ Βούλγαροι καὶ ἀρχίσουν τὸν ἔξοντωτικὸν ἄγνωνα κατὰ τῶν Ἑλλήνων, οἱ κάτοικοι ἔζων ἥπυχοι. Τα φυλετικά μίση καὶ τα πάθη ἐκοιμῶντο βαθεία εἰς τας ἔγκας των. Τοιοῦτον διονέζων καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἀνίτσανη, τοῦ ὅποιον ὁ "Ἐλλην προΐχων ἑράνιας είχε μνηστεύει τὴν θυγατέρα του μετά τοῦ νιοῦ τοῦ ἐπίσης προγόνοτος" Ἐλληνος Σόλδα, οὗ τινος οὐδὲ γίγνεται ἡ Βουλγάρα. Μεταξὺ τῶν νέων ἀνεπτύχθη ἔρως, ὀλλά ὁ γάμος ἐπρόκειτο νά τελεσθῇ μετά τὴν ἐπάνοδον τῆς Χρυστάνας ἐξ Ἀθηνῶν, ὃντος εἶχεν ἀποταλὴν αὐτὴν διά νά ἀναπτυχθῇ εἰς τι τῶν Παρθεναγγείων.

Αλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὰ γεγονότα ἐπέρχονται γορ-
γά καὶ ἀλεπάλλια. Οἱ Βουλγαροὶ ἀρχίζουν τὸ
ἔχοντωτικόν ἔργων των, ὁ πατήρ του Σόδμα ἀπο-
θύνσκει, ή δὲ μήτηρ του ἡ Βουλγάρα κατορθώνει
νὰ φανατίσῃ τὸν υἱὸν τῆς καὶ τὸν καβιστῷ Βουλ-
γαρού.

Νεώτατος ὁ Σόλμας γενναῖος καὶ ὄμυπτικὸς ἀλλ' ἄφρων, φανατίζεται, φονεύει μίαν νύκτα ἔνα προγεγραμμένον ιερέα τοῦ χωριοῦ καὶ ἐξέρχεται εἰς τὰ ὅρη ὅπου γίνεται ἀρχνήγος συμορίας.

‘Η Χρηστάνα ἐπανερχομένη εἰς τὴν Ἀνίδανη μανθάνει μετὰ φρίκης τὴν διαγωγὴν τοῦ ἑφῆβου, τὸν ὄποιον ἡγάπησεν, ὁ ἀνιδμῷς της ἔξεγειρεται καὶ μῆδος ἀσπόνδον γννᾶται εἰς την ψυχὴν της κατὰ τοῦ προφήτη αὐτοῦ τῆς πολέως της.

κατὰ τὸν λόγον μηδομένος της.
"Ηδὲ ἐν Μακεδονίᾳ ὁ ἀγών ἔχει φθάσει εἰς τὸ κα-
τακόρυφον" οἱ "Ἐλλήνες ἑκδικηταὶ ἔχουν ἐπέλθη
καὶ ὁ σπαραγμὸς διεξάγεται παντοῦ ἄγριος.
Οἱ Σόδας πάνοψέν τους βουλγαρικῆσθμορίας είνε
προγεγραμμένος ἀπὸ τοὺς "Ἐλλήνας καὶ διώκεται
ἀμελικτῶς, ἀλλὰ παρ' ὅδον τὸν σπαραγμὸν ὁ Σόδ-
ας δὲν ἔχει λησμονήσει τὴν Λεωπόταναν, τὴν ἀγα-
πᾶ μὲ ὅλην τὴν ἄγριότητα τοῦ περιφρονουμένου
ἔρωτος καὶ κατοθῶντες γύκτα τινὰ τοῦ κειμόνου

κατὰ τὴν ὄποιαν ὁ πατηὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς Χρυστάνας ἐπανέρχονται ἐκ τοῦ Μοναστηρίου, νὰ στηθῇ ἐνέδραν, νὰ τοὺς διμάλάβῃ καὶ ἐπέλθῃ κατόπιν μεθ' ὅλης της δυυμωρίου του κατὰ τοῦ ἀγορικοῦ οἴκου τοῦ Γράνια, νὰ φονεύσῃ τοὺς δύο ψύλακας καὶ κρημνίζων τὸ παράθυρον νὰ εἰσπιπόησῃ ἐντὸς αὐτοῦ.

**Ἄγορά τότε ὥσπερ καὶ ὑπέροχος σκηνὴ λαμβάνει
χώραν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Χρυστάνας, κατὰ τὴν
ὅποιαν ἐκείνην κατορθώγει νά ριφθή διὰ τοῦ παρα-
θύρου εἰς τὸ δάσος κυνηγουμένη ἀπό τῶν Σόλων.**

Είνε βαθειά πλέον ἡ νύξ καὶ ἡ Χρηστάνα διωκομένη κατορθώνει νὰ φθάσῃ ἐκτὸς τοῦ δάσους εἰς τὸν ύδροβούλον τοῦ γέροντος μυλωθοῦ Ἀσανέτ Φιλού τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς οἰκογενείας τῆς Χρηστάγας.

Αλλά καταφθάνει ὁ Σόλμας καὶ ποδιοφεῖ τὸν υδρόγυμλον. Οὐ Ασανὴτ δὲν παραδίδει τὴν Ἐλληνικὴν κορώνην, ἀμύνεται διὰ τοῦ Γκρᾶ, τὸ ὄποιον τοῦ ἔδωσαν οἱ Ἐλληνες ἐκδικήται.

Ο Σόλμας ἀδυνατῶν νὰ κυριεύσῃ τὸν ὑδρόμυλον ἀποφασίζει νὰ τὸν τινάξῃ διὰ βόμβας εἰς τὸν ἄέρα διψῶν ἐκδίκησιν, ἀλλ’ ὁ Ἀσανέτ ἀντιλαμβάνεται τοῦτο ἀπὸ ύποκώφους δούπους.

Σπεύδουν τότε νὰ δραπετεύσουν διὰ μᾶς ὅπτης ὃπου διέρχεται ὁ μέγας ἄξων τοῦ ὑδρομύλου καὶ ὁ μὲν Ἀδανέτ προθύβανει καὶ διαφέρεται, ἀλλὰ κατὰ τὴν στύγην τῆς φυγῆς τῆς Χροντάνας ἡ βόμβα ἐκρίγνυται καὶ ὁ μύλος καταρρέει εἰς συντριμματα. Καὶ ἡ μὲν Χροντάνα κρονινίζεται ἀναιόθητος, ὁ δὲ Σόλδας απὸ τοῦ βάθους ὄφρα μετά τῶν ληστῶν του ἐντὸς τῶν ἐρειπίων, τὴν εὐρίσκει καὶ ἀναιόθητον τὸν ἀπάγει καὶ φεύγει.

Πλησιάζει να ξυμερώσῃ. Ὁ Σόλμας μετά τῶν Βουλγάρων του καταφεύχει εἰς τὴν σπιλεὰ τοῦ Κόρακα, θέτει τοὺς σκοπούς του και ἀποφασίζει νὰ δημεριάσῃ ἐκεῖ ἢ Χροντάνα συνέρχεται και ἄλλη ἀγρία ὅσον και ὑπέροχος ὅκινη ἔξελισθεται ἐκεῖ μεταξὺ τῶν δύο, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιμην στιγμὴν καταθάνει ἐν σῶμα Ἑλλήνων ἐκδικητῶν· τὸ ἔχει ὁδηγῆσει ἐκεῖ ὁ Ἀδανέτ ὁ διαφυγόν ἐκ τοῦ μύλου.

Οι ἐκδικηταὶ πολιορκοῦν ἀθορύβως τοὺς Βουλγάρους καὶ ὁ Σόλμας, συλλαμβάνεται ζῶν καὶ φονεύεται ὑπ' αὐτῆς Χροντάνας, ἥτις μανθάνει κατ' εκείνην τὴν στιγμὴν ὅτι ὁ ἀπάιδιος Βούλγαρος ἐκδίκουμενος τὴν φυγὴν της ἐφόδευσε τὸν πατέρα της, τὸν ἀδελφόν της καὶ αὐτὴν τὴν μητέρα της.

Τοῦ Βίνκας. — Πρᾶξις α'. 'Ο ἥπαρχος τῆς πόλεως Προκόπιος, ἐκπροσωπῶν τὸν φθόνον τῆς ἐνδόξου ἀλλὰ καὶ οἰκιθαρμένης ἑκείνης ἐποχῆς, ζητεῖ ἀφορμὴν ὅπως διαβάλῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα 'Ιουστίνιανὸν τὸν ἐναρτώτατον καὶ νικηφόρον στρατηγὸν τοῦ Βελισάριου, εὑρίσκει δὲ συνεργούντας ἄρχοντα τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν Βαρδόνην, ὃς τις διὰ τῆς καταδίκης τοῦ Βελισαρίου θα ύπεισθρχετο κατὰ τὸν νόμον εἰς την περιουσίαν του, και τὸν σιλεντιάριον Χρύσανθον, ὃστις πνέει μένεα και ζητεῖ ἐκδίκην τοῦ Βελισαρίου, διότι πρὸ χούνων εἶχε καταδικάσει, δικαίως ἀλλως τε, τὸν πατέρα του εἰς θάνατον. Ἐπωφελούμενοι λοιπὸν τῆς ἀνακαλυψθείσης συνωμοσίας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ 'Ιουστίνιανοῦ, ἀναγκάζουν τοὺς συνωμό

τας νὰ ὑποδείξουν τὸν Βελισάριον ὡς ἀρχηγὸν τῆς συνωμοσίας καὶ παρουσιάδαντες πλαστογραφημένην ἐπιτολὴν ἐκ μέρους δῆθεν τοῦ Βελισαρίου, κατοθόνουν νὰ πείσουν τὸν Βασιλέα περὶ τῆς ἐνοχῆς του και οὕτον ὁ Βελισάριος, παρ' ὅλην τὴν συνηγορίαν τοῦ ἀρχοντος τοῦ δῆμου Λογγίνου, καταδικάζεται παρόντος τοῦ Πατριάρχου και φυλακίζεται.

Πρᾶξις δευτέρα. — 'Ο τόδος δίκαιος ὅσον καὶ αὐτηρὸς Ἰουστίνιανὸς ἀρχίζει ὥδον νὰ ἔχῃ ἐλέγχους συνειδήσεως, εἴτε οὗτοί ἀμφιβάλλει εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Βελιδαρίου εἴτε διότι ἀναπολῶν τὰ ἐνδόξα κατορθώματα τοῦ στρατηγοῦ τοι, εὐρίσκει αὐτηρὸν τὴν ποινὴν του. Τὴν μετάνοιαν αὐτὴν τοῦ βασιλέως φοβούμενοι οἱ τρεῖς συκοφάνται ζητοῦν δι' ἀπειρῶν ψευδολογιῶν νὰ ἔξεγειρον τὴν δογῆν του Ἰουστίνιανού κατὰ τοῦ ἡλικιώθεντος Βελιδαρίου· γνωρίζοντες δὲ την ἄμετρον ἀγάπτην τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὴν πρό πολλοῦ ἀποθανοῦσαν θεοδώρων, πείθουν αὐτὸν, οὗτοί σχι μόνον ζῶσαν ἔτι τὴν ὕδριζε καὶ τὴν ἐμίσει ἀλλὰ καὶ νεκρὰν ἀκόμη δέν ἔπαυσε νὰ τὴν χαρακτηρίζῃ ὡς τὴν ἔχοντα τῶν ἑταῖρῶν. Εἰς τὸ ἄκουσμα αὐτὸ οἱ Ἰουστίνιανὸς μαίνεται ἐξ δογῆς.

Προκόπιε, σύρε πρόσταξε γὰ τυφλωθῆ....

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀγέλλεται εἰς τὸν αὐτοκράτορα
ὅτι οἱ οὖνοι τῆς Κωνσταντίνου πόλεως ἔχανισταν-
ται ἐπὶ τῇ καταδίκῃ τοῦ Βελισαρίου καὶ ταυτο-
χρόνις ὡς σύζυγος ἔκεινον Ἀντωνίνα καὶ ἡ κόρη
του Ἰωαννίνα ἔρχονται ἵκετόδες πρὸ τῶν ποδῶν
τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ζητοῦσαι ν' ἄνακαλέσῃ τινα ἄδι-
κον καταδίκην· ἀλλ' ἡ ποιὴν ἔχει ἥδη ἐκτελεσθῆ. Ὁ
Βελισαρίος ἔρχεται εἰς την σκινήν μὲ τοὺς
ὁφθαλμοὺς ἔχων γυμένους καὶ μὲ καθημαγμένον το-
πρόσωπον.

Πρᾶξις τρίτη. — Εἰς τὴν Γαλατίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐκεὶ μένει ὁ Γερμύερ, ὁ πανισχυρος ἀλλοτε βασιλεὺς τῶν Βανδάλων, τὸν ὅπιον εἶχε κατὰ κράτος νικήσαι τὸν Βελιδάριος καὶ τὸν εἶχε φέρει σκλά-
γον εἰς τοὺς πόδας τοῦ λουστηνιανοῦ.

Τώρα είνε άπλους γαιοκτήμων, καλλιεργεῖ τάς γαῖας, τὰς όποιας τῷ είχε δώσει ὁ αὐτοκράτωρ μαζῆ μὲ τὸν τίτλον τοῦ πατρικού. Ο Βεδισάριος τυφλός, ἄστεγος, πτωχός, περιφέρεται ἀνά τὰς ἐπαργυρίας, ἀπόκηπταν τὸν ἄφον τοῦ καὶ φθάνει εἰς τὴν Γαλατίαν, οδηγούμενος ὑπὸ τῆς Ἰωαννίνας.¹ Ή συνάντησις τοῦ ἐκπεπτωκότος βασιλέως καὶ τοῦ τυφλοῦ στρατηλάτου είνε τραγικωτάτη. ἐπέρχεται ἡ ἀναγνωρίσις καὶ ὁ Γελίμερ, κατάπλικτος οὐαὶ την φοράν αὐτὴν τῆς τύχης, γνωνπετεῖ προτῶν ποδῶν τοῦ Βεδισαρίου, αὐτὸς καὶ δάκληρος ἢ οἰκογένειά του.

Πρᾶξις τετάρτην. — Ο Ἰουστίνιανός, ὁ ἐνάρετος ἑκείνος αὐτοκράτωρ, δέν δύναται πλέον νὰ ἀνυψώσῃ ἀπὸ τοὺς ἐδέγχους τῆς συνειδήσεως. Μὴ δύναμενος ν' ἀνακαλεῖται τὸ δι, τι ἔγενετο, θέλει τουλάχιστον νὰ πεισθῇ ἐαυτὸν ὅτι νὶ ποινή ἡτο δικαία καὶ ζητεῖ νὰ βεβαιωθῇ καὶ διὰ νέδην μαρτύρων περι τοῦ μίσους τοῦ Βεβαληνού προς την Θεοδώραν. Ή ταραχὴ τῆς ψυχῆς του εἶνε ἀκατάσχετος τὸ φάσμα τῆς Θεοδώρας, τυφλὸν ὄμως (διότι ἐν τῇ

φαντασία του συγχέονται ή τύφλωσις τοῦ Βελιδάριον καὶ ή ἀγάπη τῆς νεκρᾶς στρύγου του) τὸ φάσμα τῆς Θεοδώρας, ἐν τῇ ὑψίστῃ στιγμῇ τοῦ πάθος του, τὸν φέρει μέχρι παραλογισμού. Καὶ ιδού τὴν στιγμὴν ἔκεινην ἔρχεται ὁ Γελίμερο διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν βασιλεῖα πᾶν ὅ, τι ἔκεινος τοῦ ἐδώρος. μὲν κοίνων ἕαντὸν ἦξιν τοιούτων τιμῶν μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ γικτοῦ του Βελιδάριον. Ἡδοὶ ἡ ἀλήθεια ἀρχίζει ν' ἀποκαλύπτεται· ὅταν δὲ ἐπὶ τελοῖς προσέρχεται ὡς μάρτυς κατὰ τοῦ Βελιδάριον ὁ πλαστογράφος Πρίσκος, ὁ Λογγίνος ὑποπτεύθεις αὐτὸν ὡς αὐτοργὸν τῆς πλαστῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βελιδάριον τὸν ἄναγκαζει δ' ἀπειλῶν νὰ τὸ ὄμοιογόησῃ, καὶ ἡ λύσις ἐπέρχεται. Οἱ συκοφάνται καταδικάζονται, ὁ βασιλεὺς ἔπειτα γονυπετής συγγνώμην πάρα τοῦ Βελιδάριον, ὥστις καταβληθεὶς ὑπὸ τῶν συγκινήσεων ἀποθνήσκει.

NEA ZΩH

ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ

Χρονιμοποίησις τοῦ Κεραυνοῦ. — Γνωσίοις οὐδοὶ σύμμερον ὅτι ὁ ἀρρεὶς εἶναι πλήρως ἀλεκτρισμοῦ. Διὰ τῶν σχοινοδετῶν ἀεροστάτων καὶ ἀλλῶν καταμετρητικῶν μέσων κατώρθωσαν νὰ ὑπολογίσωσι ταῖς ἀλεκτρικάς διακυμάνσεις τῆς ἀτμοσφαίρας. Οἱ ἐν τῷ ἀρρεὶς ἀλεκτριμοὶ πλεονάζει ὥστις ὅταν ὁ καιρὸς εἴναι εὔδιος καὶ ὁ οὐρανὸς ἀνέφελος. — «Ἐφ' ὅσον δὲ ἀνερχόμεθα ὑψολότερον ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ παρατηρούμενοι μεγαλύτεραν ἔντασιν ἀλεκτρικοῦ φεύγοματος. Διὶ ἀλεκτρομέτρων μεγάλης ἀκριβείας ἀπεδειχθεὶς ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ δυναμικοῦ 100 Βόλτης κατὰ μέτρον.

Εἰς τὰς ἀκτὰς καὶ τὰς ὥρμας τῶν λιμνῶν αἱ διακυμάνσεις δύνανται νὰ φέρωσι τὰ 300 Βόλτες.

Εἶναι ἐπομένως καταληπτὸν ὅτι ἐάν ἐνθωσαμεν δι' ἐνὸς ισχυροῦ ἀγωγοῦ σημεῖον κείμενον εἰς ὕψος 100 μέτρων μεθ' ἐνὸς ἄλλου ἐπὶ τοῦ ἀδάφους εὐρισκομένου, μεταξὺ τῶν διαφόρων τούτων σημείων θὰ δύνηθωσαν νὰ ἐπιτύχωσουν διαφορὰν δυναμικοῦ χιλιάδων Βόλτης. Εἶναι γεγονός ὅτι εἰς ὕψος χιλιῶν μέτρων ἔξηκριθείσαν διαφορὰν ἔξικνουμενον μέχρι ἔκαστον ἡ διακοσίων χιλιάδων Βόλτης.

Τοῦτο ὅμως δυστυχῶς δὲν εἶναι σταθερὸν καὶ ἐπιτυγχάνεται πράγματα μόνον ὅταν ὁ ἀνεμός δὲν ἀναμηνύῃ τὰ στρώματα τοῦ ἀρρεοῦς καὶ ὅταν ἡ δροχὴ δὲν ἀποκαθιστῇ τὴν ἴσοδον προπίαν τῶν διαφόρων δυναμικῶν ἔκαστου στρώματος.

Τὸ ἀλεκτρικὸν φεῦγμα λοιπὸν ἔξαρταται ἐκ τῆς συμβολῆς πλείστων παραγόντων, τοῦ ἀρρεοῦς δηλονότι τῆς θερμοκρασίας κτλ., τὸ αὐτὸν δυναμίσαντει καὶ διὰ τὸν πλησίον τῶν ἀκτῶν καὶ ὥρμῶν παραπούμενον δυναμικὸν ἀλεκτρισμὸν ὅπου ἡ ὑδραυλικὴ δύναμις ἔξαρταται ἐκ πλείστων γετεωρολογικῶν μεταλλαγῶν.

Ἐν τούτοις εἶναι φανερὸν ὅτι ὑπάρχει ἐν γένει πλεονάζων ἀλεκτρισμὸς ὥστις μένει ἀχρονιμοποίηστος ἐκεὶ ὑψηλά καὶ ο ὅποιος πούντατο νὰ μᾶς παρέχῃ πλείστας ὑπηρεσίας ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐσκέφθησαν νὰ ὑψώσωσι σχοινόδετον ἀεροστάτον περιτυλιγμένον διὰ μεταλλικοῦ καλύμματος μεγάλης ἐπιθανείας καὶ νὰ τὸ ἐνώσωσι μὲ τὸ ἔδαφος δι' ἀγωγοῦ. Τὸ οὕτω λαμπανόμενον γεῦμα θὰ ἐξοπισμοποιηθεῖ.

Η παραγωγὴ θὰ πίτο ἀγάλογος πρὸς τὴν μεταλλικὴν ἐπιθανείαν τοῦ ἀεροστάτου.

Πράγμα πολὺ εἰκόδον ἐν θεωρίᾳ ἀλλά σχεδὸν ἀπραγματοποίητον ἐν τῇ πράξει. Τὸ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς συντηρήσεως θὰ ὑπερβείσιν πολλάκις τὰς εἰσπράξεις.

Ηρέπει ἐπίσθις νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὅψει αἱ ἀτμοσφαιρικοὶ διαταραχεῖς αἵτινες οὐ μόνον δύνανται νὰ βλάψωσι τὸ αεροστάτον ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμποδίσωσιν ἐν περιπτώσει ἀντιστάσεως τὴν περιουσλλογήν τοῦ ἀλεκτρισμοῦ.

Οταν ὁ οὐρανὸς καλύπτεται, δηλαδὴ ὅταν οἱ διαλειμμοὶ οὐδέποτει μετατρέπονται σε πληρωμή, συμπικνοῦνται, τὰ νέφη σχηματίζουσι μεγάλας ποσότητας ἀλεκτρισμοῦ ἀφαιρούσσεις τὸν δυναμικὸν ἐκείθεν ὅπου σχηματίζεται οὗτος. Ἐπειδὴ αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ μεταλλαγαὶ μετακινοῦσι τὴν θέσιν τῶν νεφῶν εἰς διάφορα ὑπὸ ὅπου ὁ δυναμικὸς δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς, παραγόνται ἀλεκτρικαὶ ἔκκενώσεις, ἀστραπαὶ διαδχίζουσι τὰ νέφη, μεθ' ὃ τὰ νέφη κατέρχονται καὶ αἱ ἔκκενώσεις πολλαπλασιάζονται ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ἀχανούς καὶ τῆς γῆς διασπούματι.

Ἐπέρχεται ἡ καταγίξ. Τὶ θὰ ἐγίνετο τὸ πτωχὸν ἀεροστάτον; Καὶ ἐν τούτοις, ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην θὰ πούντατο νὰ περισυλλέξῃ ἐν μέρος τῆς ὑπερβολικῆς δυνάμεως του κεραυνοῦ.

Τῆς διὰ τοῦ ἀεροστάτου μεθόδου μὴ οὕτως πρατκής, παρέμενον ἐν ἄλλῳ μέσον περισυλλογῆς.

Ἐπειδὴ ἡ διψφορὰ αὐτὴ τοῦ δυναμικοῦ δὲν ὑπάρχει μόνον εἰς τὰ στρώματα τοῦ ἀρρεοῦς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν λόφων καὶ τῶν ὁρέων, θὰ πούνταμεθα δινές ἀγωγοῦ ἐκατοντάδων τινῶν μετρών κατὰ μῆκος αὐτῶν νὰ κομίσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀδάφους ἀλεκτρικὸν ρεῦμα.

Μια παρατήρησις ἐν Ἑλλείᾳ γενομένη βεβαιοῖ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐγκαταστάσεως ταύτης.

Κατὰ δοκιμάς τινας δολῆς ἐκ τοῦ φουρίου τοῦ Αγίου Μαυρικίου είχον τοποθετήσι ισχυρούς ἀλεκτρικούς προσοδεῖς. Τὸ δεῦμα ἐπέμπτετο ἐκ τοῦ ἐγγονοστάτου Βοη—Νοίρ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ροδανοῦ διὰ σύρματος τὸ ὄποιον διήρχετο ἄνω τῆς κοιλάδος εἰς ὕψος 800 μέτρων.

Οτε πήραν τινά ὅ τι ἐπιτίλεπον τὰς ἐγκαταστάσεις μηχανικῶν παρετήρησεν ὅτι τὸ ἀλεκτρικόν ἀνέδινεν ισχυρούς σπινθῆρας. — Ο οὐρανὸς πτοεῖται.

Αἱ ἔκκενώσεις ἐπολλαπλασιάζονται καὶ ἐν τῶν μηχανιμάτων κατεκεραυνώθησαν.

Τὸ σύρμα κατερχόμενον ἐκ τοῦ δέρους ὑψους καὶ οὐδεμίαν μετά τοῦ ἀδάφους συγκοινωνίαν ἔχον, μετέδιον ἀδιάκοπον καὶ ισχυρὸν ρεῦμα το ὄποιον ἔκεκενουτο εἰς τὸ ἄκρον αυτοῦ.

Τὸ ρεῦμα τοῦτο μεταβιβάζομενον εἰς ἐν μηχανή πούντατο νὰ χρησιμοποιηθῇ.

Καὶ θὰ πτοεῖται δινές ἀγωγοῦ 800 μέτρων ὕψους ν' ἀποκτήσωμεν διαφορὰν δυναμικοῦ ἀλεκτρισμοῦ τριάκοντα χιλιάδων Βόλτης.

Οὐδὲν ἐπομένως θὰ ημιπόδιεν ἡμᾶς νὰ τοποθετήσωμεν τοιούτου εἰδοῦς ἐγκαταστάσεις δινές ὃν θὰ ἐπρομηθεύσεις ἐκ τῶν κορυφῶν τῶν ὁρέων ὅχι μόνον πηγαίον ψυχρὸν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀλεκτρισμόν.

Διαφορὰ ἐπιθανείας, διαφορὰ δυναμικοῦ καὶ ἐνα-

ποταμίευσις ρεῦματος.

Ίδου! Πάλι έλλειθτο τὸ πρόσδηπτα τῆς περισυλλο-

γής τοῦ ἀλεκτρισμοῦ, τούλαχιστον ὑπὸ ὁρισμένας

συνθῆκας ως τῶν τῶν ὁρεινῶν μερῶν.

Ήμεις πιστεύομεν ότι τούτο δυνατόν.
Καὶ θὰ ὑπὸ ὄμολογον μένων εὐχάριστον ἔνι
νάμεθα νὰ φωτισμεν τας οικιας μας δι' ὑλεκτρι-
σμοῦ τὸν ὀπόιον θὰ εῖχομεν ὑποκλέψῃ ἀπὸ τὸν κε-
ραυνόν.

* *

Η καταστροφὴ τοῦ Βαλπαραϊζον. — Σημαν-
τικαὶ ἀλλεπαλλοὶ καταστροφαὶ ἐδημειώθησαν
κατὰ τὸ τρέχον ἓτος.

Πρὸ τίνων μὲν ὁ Ἀγιος Φραγκίσκος, ὁ μαρ-
γαρίτης τοῦ Εἰρηνικοῦ, τὸν ὄποιον εἰς σεισμὸς
εξεμιδένιε. Σημερον τὸ Βαλπαραϊζον, ὁ μέγας
λιμνὴς τῆς Χαλκῆς, ὁ δρῦσις καὶ ἀκμάσουν πόλεις,
καὶ πλεισταὶ ἀλλαὶ πόλεις ἐκτισμέναις ὡς αἴτη
εἰς τοὺς πρόποδας τῆς σειρᾶς τῶν Ἀνδεων, αἴτι-
νες ὑπενθυμίζουσι τὰς τρομερὰς ἡμέρας τῆς Ἡ-
ρακλείας καὶ τῆς Ηούπηνας.

Ἡ κοιλάς τοῦ Παραδείσου δὲν ὑπάρχει πλέον,
η μᾶλλον εἶναι μεταβεβλημένη εἰς σωρὸν ἐρειπῶν
ὅπου ἡ πυρκαϊαὶ καὶ δλαὶ μάστιγες εἰχον κάμη
μεγάλην θραύσιν. Καθὼς ἐν Ἀγιῷ Φραγκίσκῳ, αἱ
ώραι αἴτινες προηγήθησαν τοῦ σεισμοῦ ἥδαν κατ'
ἔξοχην γλυκεῖαν. Τὰ θέατρα καὶ τὰ ψυχαγωγικὰ
κεντρα εἰχον μόλις ἀνοίξη, ὅπότε μία πρώτη σει-
σμικὴ δόνησις ἐγένετο ἐπασθητή, ἀνατρέπουσα
τὰς οικιας καὶ ἐνσπείρουσα πανταχοῦ ἀπεργίγρα-
πτον πανικόν.

Καθ' ὃν χρόνον τὸ πλῆθος ἐξώρυγα πρὸς τὰ πέριξ
ὑψηλῶν, δευτέρᾳ δόνησις καὶ κατόπιν τρίτη ἐπέ-
φερον τὸν τελείαν καταστροφὴν τῆς δυστυχοῦς
πολεως.

Ἀποτόμως ἐπίσης ὡς ἐν Ἀγιῷ Φραγκίσκῳ, προσ-
ετέθη καὶ ἡ μάστιξ τῆς πυρκαϊας. Ἐν διαστήματι
ὅλιγων λεπτῶν ἡ πλατεία Orden καὶ ἡ πασάδα ἡ
συνοικία τῶν ἀπόρων ἐφλέγοντο. Καὶ αὐτὴν ἡ θά-
λασσα συνετέλεσεν εἰς τὸν καταστροφὴν τὰ κύ-
ματα ἐθραύνοντο, ὡς ἐν καταγιδί, ἐπὶ τῶν χαρηπῶν
συνοικιῶν ἔνθα ἐπροξένυσαν ἀνυπολογίστους κα-
ταστροφάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ «Νέα Ζωή» βρέχει μὲν θερμὸν δάκρυ τὸν πρό-
ωρον τάφον τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ συνεργάτου Κων-
σταντίνου Σταματοπούλου, τοῦ γνωστοῦ Μακεδό-
νος λογίου καὶ ποιητοῦ, ὅστις τοσάκις ἐκόσμησε
τὰς σελίδας της διὰ τῶν προϊόντων τῆς περιπα-
θοῦς Μούσης του. Ο Σταματόπουλος ἦτο ἀνήρ
σπανίας μορφώσεως, εἶχε δὲ συμπληρώση τὰς
υπονομὰς του ἐν Βερολίνῳ. Ἀπέθανεν ἐν θεσμαδο-
νίκῃ νεώτατος, μόλις 36 ἑτῶν, ὑπῆρξε δὲ ἐκ τῶν
ὅλιγων ἀκραίφων πατριωτῶν οἱ ὅποιοι δλην τὴν
ζωὴν των ἀφερώνουν υπὲρ τῆς Ἱδέας. Δυστυχῶς
ο θάνατος δὲν ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ ἴηται πραγματοποι-
ούμενους ὅλους τοὺς εὐγενεῖς πόθους του...

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΑΡΕΦΗΣ

Ἐνας νέος γίγας τῆς Ἑλληνικῆς μας ἀμύνης, ἔνα
ἀπόρυπτο Ἑλληνικὸ παλληκάρι, ὁ Καπετάν Κώ-
στας Γαρέφης τοῦ ὄποιον τὸ ὄνομα ἀντιλαδοῦν
τὰ Μακεδονικὰ βουνά, ξειρεν εἰς τὴν τυμπάνην
γῆν τῆς αιμοδαφοῦς χωρας τὸν ἐνδοξότερον τῶν
νανάτων, ἀφοῦ ἐθάρωσε τόδια ἀνθρωπόμορφα τέ-

ρατα τῆς Σόφιας καὶ ἐξεδικήθη τόδον ἀθῶν Ἐλ-
ληνικὸν αἷμα.

Ο ἥρως τῶν Βοδενῶν ἐγεννήθη ἐν Μπλέασ τοῦ
Πηλίου. Ο πάππος του διεκρίθη ὡς ὀπλαρχγὸς
σῶματος γενναίων Σουλιωτῶν εἰς διαφόρους μάχας,
ο πατέρος του εἰς τὰς Θεσμαλικὰς ἐπαναστάσεις
τοῦ 1854 καὶ 1878, ο δὲ λεοντόκαφδος Κώστας ἐπο-
λέμησε γενναίως καὶ τῷ 1878 καὶ τῷ 1897, ἀναδει-
χθεὶς ἥρως κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βελεστίνου. Ήταν
ψυχογοιος τοῦ Καπετάν Ακρίτα καθ' ὅλον τὸ 1905
ἐπετέλεσεν ἀπαρδάμιλλα θαυμάτων ἀνδρείας, ἀνεδει-
χθη δὲ μετ' ὅλιγον ὀπλαρχγὸς ιδίου σώματος. Τε-
λευταῖς συνεπλάκη πρὸς τρεῖς πολυαριθμούς
Βουλγαρικὰς συμμορίας παρὰ τὸ χωριόν τῆς ἐπαρ-
χίας Βοδενῶν Μπόγδανον τας ὅποιας ἐξεμπόδενες
φονεύσας ιδίᾳ χειρὶ δύο ἀρχηγούς τῶν δολοφόνων.
Δυστυχῶς ὅμως η ἐνδοξός αὐτὴν μάχη τοῦ Καπετάνου
τὴν ζωὴν.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ

ΤΙ ΈΔΩ. Κυδέρνησις παρήγγειλεν εἰς τὰ ναυπι-
γεῖα Γιάρρο άντοι τορπίλλικά, τὰ ὅποια
εἶναι τον καὶ 80ν κατὰ σειρὰν παραγγελίας, τῆς
αὐτῆς χωροποιίτης καὶ ταχύτητος μὲ τὴν ναυ-
πηγηθείσαν ἐν τοῖς αὐτοῖς νεωρείοις «Θύελλαν».

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Συνέστη ἐν τῇ πόλει μας ὑπὸ αἰδίους οἰωνούς
καὶ χροντάς ἐλπίδας, με Πρόεδρον τὸν θερμὸν
πατριώτην κ. Γεώργιον Ζερβουδάκην, Πανελλήνιος
ἐν Αἰγύπτῳ Σύνοδομος σκοπῶν τὴν τακτικὴν κατὰ
μῆνα εἰσθοράν ὅλων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων
ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης. Δεν ἔχουν
ἀνάγκην ἐξαρθρων καὶ ἐπαίνων τοιωταὶ εὐγενεῖς
πράξεις καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην παροτρύνεσθε οἱ ἐν
Αἰγύπτῳ Ἑλληνίδως, τοῦ ὅποιου τοσάκις ἐξεδη-
λώθη αἰγύρητος οἱ ἀκριβήνης φιλοπατρία, όπως
συντελέσθη εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν στρατιο-
τικῶν δυνάμεων τοῦ «Ἑθνους του».

ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Οι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικοὶ Σύλλογοι, δι Φιλο-
λογικός «Νέα Ζωή»—εἰς ὃν διεῖλεται ἡ πρωτοβου-
λία,— δι Φιλοδραματικός «Αἰσχύλος» καὶ δι Γυμνα-
σικός τῶν «Φιλάθλων», διαπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ
θερμοῦ πόθου νὰ προσέλθωσι κατὰ τὸ ἐνόν τριῶν ἀρωγοῖ
εἰς τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀδελφοὺς τημῶν, τοὺς
πρόσφυγας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμύλας, εξελέξαντο
διωδεκαμελῆ Επιτορπὴν απαρτιζομένην ἐκ τῶν
κ. κ. Κ. Πηλαδάκη, Ι. Παππᾶ, Κ. Ν. Κωνσταντίν-
ιδου, Σ. Λιδιεράτου τῆς «Νέας Ζωῆς», Κ. Δημητριά-
δου, Α. Ζερβού, Κ. Ξανθόπουλου, Ν. Χατζηνικολῆ-
του «Αἰσχύλου», Β. Σαράντη, Α. Σαραπλατ., Β. Ιλ-
ικούδηο, Γ. Αρχοντούλη τῶν «Φιλάθλων», ύπο
τὴν Επιτίμων Προεδρείαν τοῦ κ. Αντωνίου Β. Μπενάκη
πρὸς διοργάνωσιν μεγάλης ἀπογευματι-
νῆς καὶ νυκτερινῆς ἑορτῆς διθισμένης τὴν Κυ-
ριακὴν 10/23 Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Καζίνω τοῦ Αγίου
Στεφάνου εὐγενῶς παραχωριθέντι ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Νούγκοβιτς.

Τῆς ἑορτῆς θὰ συμμετάσχουν, εὐγενῶς προσθε-
ρόμεναι, Η Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ, ή Μανδολι-
νάτα τοῦ κ. Κουόμου καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
διαπρεποῦς καλλιτέχνου μας κ. Κ. Νικολάου
Χορφόδια.